

Script

Westenwind

Seizoen 6 Aflevering 122

"Metamorfose"

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)

- 116** Van Cees Kramer hoort een verbijsterde Emma dat werf Noordermeer calamiteitenpolder wordt. Om haar bedrijf te redden zet zij haar zinnen op werf de Graaf.
- 118** Emma en Charlotte sturen werfkiller Kamphuis naar de Graaf.
- 119** Tessa denkt de order van Kamphuis voor de neus van Noordermeer weg te kapen en tekent daarmee het doodvonnis van de Graaf.
- 119** Sjoukje wordt verrast door haar voortvluchtige broer Juup. Hij enceneert haar ontvoering en weet daarmee twee miljoen los te krijgen van Max.
- 121** Als de creditcards van Max geblokkeerd worden, moet hij op zoek naar werk.
- 117** Iris belt Marco in Zuid-Afrika met het nieuws dat ze zwanger is van hem.
- 119** Na Marco's dood vertelt ze Emma echter dat Roland de vader is en begint een schijnrelatie met hem.
- 121** Ook tegenover een radeloze Conny houdt Iris vol dat het kind niet van Marco is.

1 INT. WERF DE GRAAF / BOUWHAL / DAG 1

POV TESSA: rond twee torenhoge secties midden in de bouwhal krioelen de witte helpjes van het werfpersoneel.

TESSA (O.S.)

Dit is het resultaat van twee maanden keihard werken.

Een eind verderop in de hal staat Tessa met reder Kamphuis de vorderingen te volgen.

KAMPHUIS

Vakmanschap.

WERKVLOER: Voorman Sjors komt naar Bas toegelopen:

SJORS

De laadhoofdsteun drukt naar voren.

BAS

Hou jij die in de gaten?!

De voorman knikt en kijkt omhoog.

BAS (CONT.)

Peet, die stutten niet plaatsen, voordat hij helemaal stilstaat.

Een arbeider steekt ter bevestiging zijn duim op.

Bas gaat achter het bedieningspaneel staan, zet een koptelefoon op en drukt een knop in: Een korte alarmstoot blaast door de hal.

VERDEROP: Tessa legt aan Kamphuis uit wat er gaat gebeuren:

TESSA

Die onderste zijzaathouten en langspananten moeten precies in elkaar grijpen.

Kamphuis knikt begrijpend.

TESSA (CONT.)

Een speling van meer dan nul komma vier millimeter is al onaanvaardbaar.

BAS (O.S. VIA INTERCOM)

De vloer vrijmaken! Het insluiten gaat beginnen.

Geïnteresseerd kijken Tessa en de reder toe hoe de tweede sectie naar het voorste gedeelte toeschuift.

WERKVLOER: Iedereen volgt het bewegende gevaarte met

ontzag.

Bas staat achter de knoppen in uiterste concentratie op te letten. Maar dan gebeurt er iets vreemds: er lijkt een siddering door zijn lichaam te trekken. Eerst probeert hij de pijn weg te bijten, maar dan wordt het teveel. Hij zakt kreunend naar de grond, waar hij naar adem happend blijft liggen.

Niemand merkt hem op, omdat alle aandacht nog steeds gericht is op de sectie, die onhoudbaar verderbeweegt.

VERDEROP:

TESSA

Dit is het moeilijkste gedeelte. Het moet uiterst secuur gebeuren.

KAMPHUIS

Het gaat toch best snel.

Tessa geeft geen antwoord, maar blijft geconcentreerd de beweging van de sectie volgen. Het gaat inderdaad snel.

WERKVLOER: Té snel, vindt de voorman, die vragend omkijkt naar het bedieningspaneel. Daar ziet hij Bas kermend van de pijn op de grond liggen.

SJORS (GESCHROKKEN)

O nee!

Hij schiet naar het paneel toe en drukt panisch op de stopknop. Maar het is al te laat: de sectie is niet meer te stoppen.

VERDEROP: Ook Tessa heeft dat begrepen en vliegt naar een rode knop tegen de wand. Het alarm gaat door merg en been.

WERKVLOER: Arbeiders maken dat ze wegekomen uit de buurt van de secties. Dan volgt de klap: als in slowmotion botst het achterste gedeelte op de voorsectie, die uit balans raakt en langzaam vooroverhelt. na een schijnbaar eindeloze vertraging raakt de metaalmassa de grond en doet de hele bouwhal op z'n grondvesten trillen.

VERDEROP: Tessa is lijkkbleek. Kamphuis naast haar kan het nog steeds niet geloven. Ergens wordt het alarm uitgezet. Een doodse stilte vult de hal.

Dan klinkt er langzaam en weloverwogen:

SJORS (O.S.)

Ver-dom-me.

Dat breekt de ban: Kamphuis draait zich woedend om en beent weg. Tessa trekt haar mobiel tevoorschijn en typt met trillende vingers een nummer in.

2 INT. WERF DE GRAAF / KANTOOR / DAG 1

TTTRIINGG!!! TTTTTRIIINGG!!! Twee, drie telefoons rinkelen panisch door elkaar.

Midden in het kantoor zit Conny met verstrakt gezicht naar de telefoons te staren en doet helemaal niets, alsof ze het ergste vermoedt.

Kamphuis komt over z'n toeren het kantoor binnen:

KAMPHUIS

U heeft het alarm zeker wel gehoord?!

Conny zet zich over haar angstige voorgevoel heen en glimlacht geruststellend:

CONNY

Niets om u zorgen over te maken, meneer Kamphuis. Dat gebeurt hier wel vaker.

Kamphuis kijkt haar bevreemd aan, maar Conny ratelt verder en schuift een stapel papieren over het bureau naar hem toe:

CONNY (CONT.)

Hier, de planning. Over zeven maanden is uw schip klaar.

RUUD

Gelooft u het zelf?! Over zeven JAAR misschien. Ik ben gek dat ik met deze werf in zee ben gegaan. Niks dan grootspraak en loze beloften. Van mij krijgt u geen CENT meer, tot ik iets heb gezien dat blijft drijven.

CONNY

Waar heeft u het over?! Twee secties zijn afgerond. We liggen juist VOOR op schema.

KAMPHUIS

Niet meer dus. De hele boel is in elkaar gedonderd.

Nu kan Conny er niet meer omheen. Een ogenblik kijkt ze hem panisch aan. Dan staat ze op en loopt zonder verder iets te zeggen het kantoor uit.

3 INT. WERF DE GRAAF / BOUWHAL / DAG 1

Als in een roes komt Conny de bouwhal binnen en overziet de schade: arbeiders staan helemaal verslagen rond de omgevallen sectie. Een deel van de beplating is

weggescheurd en verbogen, metalen balken steken naar buiten.

Twee arbeiders lopen kwaad naar de uitgang. Als ze Conny passeren, gooit een van hen woedend zijn helm op de grond. Maar het lijkt allemaal niet tot haar door te dringen. Zij kijkt rond, alsof ze iets zoekt. Voorman sjors komt op haar af:

SJORS
Iedereen kon op tijd wegkomen.

Maar Conny hoort hem niet. Ze loopt verder en ziet dan, waar ze zo bang voor was: Bas ligt roerloos in de armen van Tessa. Conny voelt alle kracht uit haar lichaam wegvloeien. Als ze dichterbij komt en Bas haar ziet:

BAS
Het is allemaal mijn schuld.

LEADER

4 INT. HUIS CHARLOTTE / WOONKAMER & GANG / DAG 1

CU op Niels:

NIELS
Astronaut.

Hij denkt even na:

NIELS (CONT.)
Bij de paardenpolitie.

Weer is het even stil.

NIELS (CONT.)
Parachutist. Stuntman.

Vlak naast hem klinkt een stem:

SOPHIE (ZACHT, OS)
En als je zou moeten kiezen? Wat zou je dan het liefste willen?

NIELS
Hmm... Lucht... *(hij zoekt het woord)*
Luchtfietser.

Sophie zit naast hem op de bank.

SOPHIE
Wat is dat?

Niels begint te lachen. Z'n hele gezicht straalt.

NIELS

Zo noemt juffrouw Fencker mij altijd.

SOPHIE

Waarom?

NIELS

Omdat ik vaak naar buiten kijk.

In de gang verschijnt Charlotte, die haar jas al aanheeft en op het punt staat naar de werf te gaan. Als ze het gesprek tussen Sophie en Niels hoort, blijft ze ongemerkt staan luisteren.

SOPHIE

Waar kijk je dan naar?

NIELS

(Dromerig)

Naar de wolken. Het fietsenhok.

Hij plukt aan z'n broek.

NIELS (CONT.)

Soms wacht ik tot papa me komt ophalen. Maar dat kan niet meer.

SOPHIE

Mis je papa?

Niels zegt niets, maar trekt een beetje met z'n mond.

Sophie en Niels zitten een tijdje stil naast elkaar op de bank. Charlotte in de gang is diep ontroerd en durft niet te bewegen.

NIELS

Kan ik later ook varen op een schip?

SOPHIE

Natuurlijk. Waarom niet?!

NIELS

(Slaat z'n ogen neer)

Omdat ik gek ben.

SOPHIE

Wie zegt dat?

NIELS

Remco, Anouk en anderen ook.

SOPHIE

Onzin! Daar moet je niet naar

luisteren. Als jij kapitein wilt worden, dan word je dat ook. Daar heeft niemand anders iets over te zeggen.

Dit laat Niels even bezinken. Hij probeert zich voor te stellen hoe hij over de zee vaart. Z'n gezicht klaart helemaal op bij het vooruitzicht. Dan omhelst hij in een opwelling van liefde zijn tante:

NIELS (SPONTAAN)
Tante Sophie, ik hou van jou.

SOPHIE
Ik ook van jou, jongen.

Op de gang schiet Charlotte vol en moet zich omdraaien om niet te gaan huilen. Ze loopt weg.

5 INT. HUIS MAX / WOONKAMER / DAG 1

Een handvol bontgekleurde stropdassen. Een stropdas gaat omhoog en wordt onder de kin gehouden van Max.

SJOUKJE (O.S.)
Bwah.

Max laat de stropdas vallen en neemt Een tweede stropdas. Hij zit strak in het pak en staat op het punt te gaan solliciteren. vanaf de bank kijkt Sjoukje toe. Ze heeft haar jas aan en naast haar ligt een schooltas.

SJOUKJE
Getver!

Max graait in de bundel dassen.

SJOUKJE (CONT.)
Je kunt toch wel zeggen WAAR je gaat solliciteren?!

MAX
Pas als ik ben aangenomen.

Hij houdt een nieuwe stropdas voor z'n overhemd.

SJOUKJE
Mm. Die valt wel mee.

Max gooit de bundel opzij en begint de das geroutineerd te strikken.

SJOUKJE (CONT.)
Ik kan niet tegen geheimen.

MAX

Zoals jij voor mij had, bedoel je?

Sjoukje veert overeind.

SJOUKJE

Dus het zit je nog STEEDS dwars?! Van die ontvoering en dat je daardoor blut bent?!

Max is klaar om te gaan en buigt zich naar Sjoukje toe.

MAX (STOER)

Welnee. Voordat het schoolvakantie is, heb ik meer dan genoeg geld voor een maandje Hawaï.

Zij kust hem en een rode veeg blijft achter op zijn wang. Na een korte aarzeling:

MAX (CONT.)

Kan ik misschien vijftig gulden van je lenen?

Sjoukje haalt een briefje van vijftig uit haar jaszak, maar voordat ze dat geeft, steekt ze een vinger in haar mond en veegt de lippenstift van z'n wang.

SJOUKJE

Hier. Veel succes.

Max paradeert de kamer uit naar de voordeur. Even later komt hij weer terug:

MAX

Zal ik je even naar school brengen?

6 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 1

CU op een cadeautje, dat wordt uitgekapt: een dubbele pop met aan de ene kant een meisjesgezicht met de naam 'Fleur' op haar truitje en aan de andere kant een jongetje: 'Jacco'.

KAMPHUIS (O.S.)

(Verontwaardigd)

Ze moeten weer helemaal opnieuw beginnen!

Iris bekijkt het cadeautje in haar handen. Ze zit aan de vergadertafel tussen de andere directieleden van Noordermeer, die hun gezicht met moeite in de plooi kunnen houden, als Kamphuis beschrijft hoe zijn schip op werf de Graaf is ingestort.

EMMA
(Meelevend)
Het is toch wat!

Charlotte kijkt hoofdschuddend opzij en probeert een lachstuip weg te bijten.

KAMPHUIS
Een totale ramp! Ik heb geen enkel vertrouwen meer in De Graaf. Daarom wil ik dat u mijn order NU overneemt.

EMMA
Waarom?! Dit is toch precies wat u wilt?! Een zo goedkoop mogelijk boot. Denk eens aan alle boetes die u straks kunt innen.

KAMPHUIS
Als De Graaf failliet gaat, kan ik dat schip wel vergeten.

EMMA
Welnee! Leer ons De Graaf kennen!

Ze kijkt ter bevestiging even naar de andere dames die hun uiterste best doen om een pokerface te houden.

EMMA (CONT.)
Voor ieder ander zou dit de genadeklap zijn. Maar niet voor hen! Die kunnen wel tegen een stootje. Dat hebben ze in het verleden al bewezen.

Ze staat op en helpt de reder behendig uit zijn stoel overeind.

KAMPHUIS
Zal ik dan alsnog de tweede termijn overmaken?

Moederlijk slaat ze een arm om z'n middel en leidt hem naar de deur.

EMMA (ZALVEND)
Integendeel. Dan berooft u hun juist van een waardevolle stimulans. Draai de geldkraan helemaal dicht, dan zullen zij vanzelf hun verborgen reserves aanspreken.

Kamphuis is op de gang aangekomen. Emma glimlacht hem samenzweerderig toe:

EMMA (CONT.)

Nog even en u heeft een schip voor nop.

Kamphuis is volledig gerustgesteld en hij knikt Emma en de andere dames vriendelijk toe. Als hij de gang uitloopt, trekt Emma de deur achter zich dicht en draait zich naar de anderen:

EMMA (CONT.)

En wij een werf!

Nu barst iedereen eindelijk los in de euforie, die ze zolang hebben onderdrukt:

CHARLOTTE

(Gierend)

Een heel casco ingestort!

Sophie kijkt haar verliefd aan:

SOPHIE

Dat had ik willen zien!

IRIS

Zonder Marco stellen ze niets meer voor!

EMMA

We krijgen werf De Graaf zo in onze schoot geworpen.

Dat laatste wordt gehoord door Max, die achter Emma de glazen deur heeft geopend. Zelfverzekerd komt hij in zijn keurige pak het kantoor binnen. Hij knikt even naar zijn moeder en loopt naar de vergadertafel, waar hij op zijn oude stoel plaatsneemt. De dames volgen met gefronste wenkbrauwen zijn bewegingen.

EMMA

De verloren zoon! Wat kom je doen?

Alsof hij een groot offer brengt:

MAX

Okee, ik ben bereid mijn oude baan weer op me te nemen.

Hij wordt uitdrukkingloos aangestaard en dus gaat hij maar verder:

MAX (CONT.)

Niet vast, natuurlijk. Tijdelijk.

CHARLOTTE
(*Speels*)

Tot de schoolvakantie, zeker?!

De anderen grinniken. Max begint al wat onzeker te worden:

MAX
Eigenlijk had ik nu van m'n vrijheid willen genieten. Maar dat zit er even niet in.

Hij wordt totaal niet serieus genomen:

IRIS
(*Quasi-serieus*)
Kunt u een paar referenties noemen?

Sophie begint ongegeneerd te lachen.

CHARLOTTE
En wat is precies de reden dat u bij uw vorige werkgever bent opgestapt?

Sophie komt nou helemaal niet meer bij. Max zit zich op te vreten. Emma komt weer aan tafel zitten en springt zogenaamd voor hem in de bres:

EMMA
Kom, kom, dames! Iemand met zijn capaciteiten kom je niet iedere dag tegen. Die moet een kans krijgen in onze directie.

Max voelt zich al wat geruster. De anderen blijven Emma afwachting aankijken.

EMMA (CONT.)
Maar dan moet er iemand anders uit!
Met vier kun je nog besturen, maar vijf is teveel.

De dames kijken haar lichtelijk verontrust aan: is dit nog een spel of serieus?

EMMA (CONT.)
'ns even kijken. Wie gooien we eruit?

Ze kijkt een voor een de gezichten aan:

EMMA (CONT.)
Iris?... Nee, die heeft de toekomst.

Iris grinnikt opgelucht.

EMMA (CONT.)

Charlotte dan?... Ook niet. Die heeft hersens.

Charlotte lacht.

EMMA (CONT.)

Wie moet er dan uit? Sophie?...

Het gezicht van Sophie verstrakt en gespannen kijkt ze Emma aan.

EMMA (CONT.)

(Glimlacht)

Nee, want ook zij voldoet uitstekend. Tegen al mijn verwachtingen in vormt zij een waardevolle aanwinst voor deze directie.

Sophie straalt helemaal en kijkt naar Charlotte of die het ook heeft gehoord.

EMMA (CONT.)

Je ziet het, Max: geen plek. Ik ben bang dat je plannen in het water vallen.

De dames lachen om deze woordspeling. Bijna laat Max al zijn zelfrespect varen en wil om zijn baan smeken, als Emma begint te spreken:

EMMA (OVER DE TELEFOON)

Axel de Rooijer? Ik heb uw offerte ontvangen. Kunnen wij vanmiddag een afspraak maken?

Zij is haar zoon alweer vergeten en gaat gewoon verder met haar werk. Max beseft dat zijn sollicitatie is mislukt. Zo waardig mogelijk staat hij weer op.

MAX

Dan niet, jammer voor jullie.

Hij draait zich om en verlaat het vertrek. Emma heeft de telefoon weer neergelegd en kruist een naam aan op een lijst. Ze wordt volledig in beslag genomen door haar kruistocht tegen de graaf:

EMMA

We zetten een voor een de leveranciers van de Graaf onder druk. Dan zullen we eens zien wie hier kopje-onder gaat.

Ze draait het volgende nummer.

7 EXT. WERF NOORDERMEER / TERREIN (STUDIOTERREIN) / DAG 1

Tot in het diepst van z'n ziel beledigd komt Max het kantoor uitgelopen en daar ontploft hij. Met een karatetrap en dito kreet schopt hij een bloembak om en blijft intrappen op de planten...

Tot vanachter hem:

CEES KRAMER (O.S.)
Blijft u niet op de vergadering,
meneer Noordermeer?

Alsof er niets gebeurd is, draait Max zich om en met een vriendelijke glimlach:

MAX
Helaas: gesprek met een potentiële
klant. Mis ik iets belangrijks?

Cees Kramer wil antwoorden, maar bedenkt zich net op tijd:

CEES KRAMER (WEIFELT)
Ik weet niet of ik u wel...

MAX (MET EEN VERTROUWELIJKE KNIPOOG)
U kunt het mij gerust vertellen. Ik
ben van alles op de hoogte.

CEES KRAMER (MEELEVEND, MAAR KORDAAT)
Om kort te gaan: de provincie kan
geen uitstel meer verlenen.

Max reageert teleurgesteld, al heeft hij geen flauw idee waar de ander het over heeft:

MAX
Dat is niet zo best!

CEES KRAMER (VERDEDIGT ZICH)
We kunnen niet anders! Als het water
stijgt, moeten hoe dan ook de sluizen
open.

'Waar gaat dit over?', denkt Max.

CEES KRAMER
Zeg nou zelf: een werf laten
onderlopen of een woonwijk in
Rotterdam-Zuid. Die keuze is snel
gemaakt.

Max weet niet wat hij hoort, maar houdt zijn gezicht in de plooi.

MAX
Ja, dat begrijp ik.

CEES KRAMER (CONT.)
Hebben jullie al een alternatief
terrein gevonden?

Op dat moment vallen voor Max alle puzzelstukjes op z'n plaats en meer voor zichzelf dan voor de ander, mompelt hij:

MAX
Werf de Graaf...

8 INT. HUIS DE GRAAF / WOONKAMER / DAG 1

Ondersteund door Conny komt Bas de woonkamer binnen. Met een van pijn vertrokken gezicht laat hij zich langzaam op de bank zakken. Hij gebaart met z'n hand richting gang:

BAS
(Met moeite)
M'n tas.

Conny begrijpt niet wat hij nodig heeft, maar haalt toch zijn tas uit de gang. Daarin vindt ze tot haar grote verbazing een halflege strip pijnstillers.

Ze geeft een tablet aan Bas, maar die neemt de strip over en drukt er nog eens twee tabletten uit. Met een slok koude thee spoelt hij ze weg.

Terwijl ze een nummer intoetst op de telefoon en wacht op verbinding:

CONNY
Hoelang heb je hier al last van?

BAS
(Met moeite)
Sinds dat ongeluk bij Noordermeer.

Hij verbijt een pijnscheut.

BAS (CONT.)
Maar nog nooit zo erg als nu.

CONNY
Waarom weet ik daar niets van?!

BAS
Ik wilde je niet ongerust maken. Je

had al genoeg aan je hoofd: Marco, de werf.

CONNY (BIJNA KWAAD)
Ik ben je VROUW! Zoiets verzwijg je toch niet voor mij?!

BAS
Wat had jij er dan aan kunnen doen?!

CONNY
Je thuis houden, tot je beter was. Hoe kun je nou werken in zo'n toestand?!

BAS
Ze hadden mij nodig! IEMAND moest toch leiding geven?!

Eindelijk krijgt Conny iemand aan de lijn:

CONNY (IN DE TELEFOON)
Conny de Graaf, hier. Mijn man is ingestort. (...) Hij vergaat van de pijn...

Dan ziet ze tot haar verbijstering dat Bas overeind is gekomen en naar de deur wil lopen. Nu de pijn wat is weggezakt, beseft hij pas ten volle wat hij heeft aangericht.

CONNY (CONT.)
(*Gealarmeerd*)
Waar ga jij naartoe?! (*In de telefoon*)
Kunt u alstublieft zo snel mogelijk komen?!

Zonder het antwoord af te wachten, gooit ze de hoorn op de haak en rent naar Bas. Die is vastbesloten naar de werf terug te gaan:

BAS
Ik moet helpen.

CONNY
Geen sprake van.

Ze duwt hem terug, maar Bas verzet zich.

BAS
Ze hebben me nodig op de vloer.

CONNY
Jij blijft hier.

Ze vechten bijna met elkaar.

BAS

Ik MOET het oplossen, anders gaat de werf naar de knoppen.

CONNY

Dat zal me een ZORG wezen. Nu gaat het om jou. En voor mij ben jij nog altijd belangrijker dan die werf.

BAS

IK heb het ongeluk veroorzaakt en IK ga het weer rechtzetten.

CONNY (FURIEUS)

NEE! Jacob is dood. Marco is dood. Moet ik jou nou ook nog verliezen?!

Dan komt Bas tot rust. Conny duwt hem terug op de bank en gaat naast hem zitten.

CONNY (CONT.)

Zet dat ongeluk van je af. Daar verander je nu toch niets meer aan.

Ze komen langzaam tot rust.

CONNY (CONT.)

We komen er wel uit.

9 INT. WERF DE GRAAF / KANTOOR / DAG 1

Maar ze komen er helemaal niet uit. De voorman geeft Tessa een schade-assessment:

SJORS

Het voorpiekschot is gescheurd, evenals het bakdek. De Gussetplaat is losgekomen en het middenzaathout is gebroken. Ook de rechter-kimbeplating is niet meer te redden...

TESSA

De hele sectie kunnen we dus wegdonderen?!

SJORS

Daar komt het wel op neer.

TESSA

Shit.

De voorman verlaat het kantoor. Tessa zakt met haar gezicht in haar handen. Ze ziet het niet meer zitten. Na een tijdje:

MAX (O.S.)

Kunnen jullie nog mensen gebruiken?

Terwijl ze langzaam uit haar overpeinzingen ontwaakt:

TESSA

Mensen, geld, materiaal: ALLES komen we tekort.

Ze kijkt op... Recht in het gezicht van Max Noordermeer! In tegenstelling tot zijn vertoning op werf Noordermeer, is hij nu de bescheidenheid zelve. Tessa kan van verbijstering geen woord uitbrengen.

MAX (BEHULPZAAM)

Ik zoek werk. Maakt niet uit wat: op de vloer, in de administratie...

TESSA (STAMELT)

Heeft u wel eens inventarislijsten opgemaakt?

MAX (GRETIG)

Ja hoor. Twintig jaar lang.

Hij wijst naar een hoek van het kantoor:

MAX (CONT.)

Toen zat ik daar.

Tessa knikt gelaten. Ze staat haar tijd te verdoen, maar omdat ze de eerste vraag nou eenmaal gesteld heeft:

TESSA

Wat weet u van de ISO-normen voor de scheepsbouw?

MAX

Alles. Die heb ik zelf helpen opstellen.

Nog net op tijd slikt Tessa een vraag naar zijn referenties in en informeert daarom tot slot pro forma:

TESSA

En wat zijn uw salariseisen? Drie ton, een Ferrari Testarossa of meteen de hele werf?

MAX
(*Vanzelfsprekend*)
Nee hoor, gewoon volgens de CAO.

Tessa durft geen beslissing te nemen en in een uiterste poging hem op de proef te stellen:

TESSA
(*Geringschattend*)
Het werk stelt niet zoveel voor: de oude administratie moet worden overgezet naar de computer.

Ze wijst naar een archiefkast, overvol met stoffige dossiers.

MAX
Geweldig.

Hij trekt zijn colbertje uit en gaat meteen aan de slag. Tessa staat overrompeld toe te kijken hoe hij een stapel ordners uit de kast trekt en naar de scanner draagt. Nu kan ze geen nee meer zeggen!

Schichtig kijkt ze om zich heen of ze niets waardevols heeft achtergelaten en schiet dan het vertrek uit op zoek naar Conny.

10 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 1

Ook Iris sjouwt met een enorme stapel ordners. Als ze het kantoor wil verlaten, valt de bovenste op de grond. In een oogwenk is Roland vanachter zijn tekentafel opgesprongen. Hij raapt de map op en legt hem terug op de stapel.

IRIS
Die tweelingpop, heb ik die van jou?

ROLAND (VERLEGEN)
Ja, hoe vind je hem?

Vanuit de gang:

EMMA (TEGEN AXEL, OS)
Ik ben blij dat u op zo'n korte termijn kon komen.

Ze komt met een potentiële leverancier door de gang aangelopen. Iris maakt van de gelegenheid gebruik om Roland demonstratief te bedanken.

IRIS
Ontzettend mooi. Dankjewel, lief. Kus.

Beiden kussen en Iris reageert 'betrapt' als Emma en de leverancier het kantoor binnenkomen.

EMMA (TROTS)
Mijn kleindochter.

De leverancier knikt vriendelijk. Terwijl ze naar de tafel lopen:

EMMA (CONT.)
En die jongeman verwacht ik
binnenkort in haar huwelijksbootje.

Aangemoedigd door Emma's woorden wil Roland zijn toekomstige bruid weer kussen, maar Iris draait zich naar hem toe, zodat de hoge stapel tussen hen in komt. Ze duwt de mappen in Rolands handen en loopt zelf de gang in, beledigd nagestaard door Roland. Uit pure frustratie knalt hij de ordners op zijn tafel neer.

Na een korte blik naar Roland gaat Emma tegenover de leverancier zitten:

EMMA
Ik heb uw offerte doorgenomen en het ziet er allemaal prima uit.

AXEL DE ROOIJER
Dus we hebben een deal?!

EMMA
Dat hangt ervan af.

AXEL DE ROOIJER
Waarvan? De oplevertermijn? Het voorschot?

EMMA (GLIMLACHT)
Nee hoor, die zijn in orde. Alleen...
Doet u zaken met de Graaf?

AXEL DE ROOIJER (VERBAASD)
Ja, ik heb hun het staal geleverd voor een nieuw casco. Wat is daar mis mee?

EMMA
Op vooruitbetaling?

AXEL DE ROOIJER
Nee, waarom zou ik? De Graaf is al jarenlang een klant van mij en ik heb nog nooit problemen gehad met de financiering.

EMMA

En als ze deze partij niet kunnen betalen? Omdat er bijvoorbeeld een ongeluk is gebeurd, waardoor het casco onherstelbaar werd beschadigd. Zoals vanmorgen...

De leverancier trekt helemaal wit weg:

AXEL DE ROOIJER (STAMELT)

Dat zou m'n ondergang betekenen.

EMMA

Precies. En daardoor bent u voor ons een risicofactor.

Ze glimlacht fijntjes:

EMMA (CONT.)

De keus is simpel: of u werkt voor De Graaf OF voor Noordermeer.

De leverancier trekt zijn conclusies.

11 EXT. WERF DE GRAAF / TERREIN / DAG 1

Tessa staat temidden van een groepje arbeiders. Sjors brengt verslag uit:

SJORS

Zeven man zijn naar huis. Die zagen het niet meer zitten.

Tessa knikt en richt zich tot de groep:

TESSA

Nog meer afvallers?...

Niemand reageert.

TESSA (CONT.)

Mooi, dan gaan we puinruimen.

Ze richt zich tot de voorman:

TESSA (CONT.)

Waar blijft Lievenshove met z'n kraan?

SJORS

Die komt niet, voordat duidelijk is wie er voor de kosten gaat opdraaien.

Tessa incasseert de zoveelste tegenvaller van vandaag.

TESSA (ZUCHT)

Dan moeten we die sectie maar in de hal demonteren.

De voorman knikt en neemt zijn mensen mee naar de bouwhal. de wagen van Conny komt aangereden.

CONNY (TEGEN TESSA)

Wat was er nou zo belangrijk?

TESSA (VEELBETEKENEND)

Dit geloof je nooit.

Ze gaat Conny voor het kantoor in.

12 INT. WERF DE GRAAF / KANTOOR & GANG / DAG 1

POV GANG: met zijn rug naar ons toe staat Max uiterst geconcentreerd een stapel facturen in te scannen. Hij lijkt volkomen tevreden met zijn baan.

Er klinkt zacht gefluister:

TESSA (O.S.)

'Maakt niet uit wat', zei hij. Maar om hem nou meteen de hele boekhouding te geven. Misschien heeft Noordermeer hem wel gestuurd.

CONNY (O.S.)

Hij IS Noordermeer.

Vanachter de glazen deur op de gang gluren Conny en Tessa naar Max. Ze weten niet wat ze met hem aanmoeten.

CONNY

Waar is hij nu mee bezig?

TESSA

De Koffeman-facturen van drie jaar geleden.

In Conny's stem sijpelt nog iets van de oude bewondering door die ze ooit voor hem heeft gevoeld:

CONNY

Die man heeft nog met Theodore Angelopoulou aan tafel gezeten! Miljoenenorders van Schmitt & Berger heeft hij binnengehaald!

TESSA

En hier bedient hij de scanner.

Conny kan het niet langer aanzien: Ze knikt naar Tessa, die in de gang achterblijft, en betreedt het kantoor, vastbesloten om erachter te komen wat Max bezielt.

CONNYY

Max.

Hij kijkt om.

MAX

Ha, Conny. Deze stapel heb ik bijna verwerkt, dan begin ik aan de volgende.

Conny leunt tegen een archiefkast en blijft naar hem kijken.

CONNYY

(Vriendelijk)

Nog iets van je gading kunnen vinden?

Hij kijkt haar niet-begrijpend aan. Conny's vriendelijkheid krijgt een scherpe ondertoon:

CONNYY (CONT.)

Of zoek je de actuele orders?

Ze trekt een archieflade open en maakt een uitnodigend gebaar:

CONNYY (CONT.)

Hier. Ga je gang. Dit is alles wat we in portefeuille hebben.

MAX (VERBAASD)

Wat moet IK daarmee?! Je weet toch dat ik allang uit werf Noordermeer wegben?!

CONNYY

Waarom doe je dit dan?

Ze gebaart naar de scanner.

CONNYY (CONT.)

Uit heimwee naar de scheepsbouw?!

Max haalt z'n schouders op.

MAX

Het klinkt misschien stom, maar ik heb gewoon geld nodig. Voor een reis naar Hawaï.

Conny gelooft er helemaal niets van.

CONNY

En daarom kom je naar ons?! Terwijl ze overal om mensen zitten te springen.

MAX

(Lacht verlegen)

Geloof het of niet, maar niemand wil me. Jongelui zijn veel meer in trek: een stuk goedkoper en je kunt ze nog van alles wijsmaken.

Het blijft even stil.

MAX (CONT.)

Ik zal hard werken, Conny. Zolang ik m'n salaris maar krijg.

Conny lijkt overtuigd:

CONNY

Okee. We zullen het 'ns proberen. We kunnen iemand als jou goed gebruiken.

Ze geeft hem een hand:

CONNY (OPRECHT, CONT)

Welkom in ons team.

MAX

Dankjewel.

Conny verlaat goedgehumt het kantoor, maar op de gang fluistert ze scherp tegen Tessa:

CONNY

Hou je sleutels altijd bij je. Let op dat hij geen archiefstukken mee naar huis neemt en laat hem NOOIT alleen in het kantoor.

Tessa knikt ernstig en richt haar blik weer op Max.

13 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 1

Stilte in het kantoor. Sophie zit geconcentreerd te lezen. Aan het bureau tegenover haar maakt Charlotte een berekening.

Onbewust bijt ze op het uiteinde van haar pen en staart even naar haar schoonzus. Sophie voelt dat ze wordt bekeken en kijkt verlangend op naar Charlotte, maar die is alweer aan het werk.

Ook Sophie leest verder, maar haar aandacht ligt nog steeds

bij Charlotte. Als ze voelt dat de ander weer naar haar kijkt, richt ze snel haar hoofd op. Charlotte reageert betrappt en Sophie glimlacht verliefd, maar dan:

CHARLOTTE

Vanmorgen zag ik je met Niels praten.

SOPHIE

O?

CHARLOTTE

Zo open en spontaan heb ik hem nog nooit gezien.

Sophie veert naar achteren.

SOPHIE

Echt niet?!

CHARLOTTE

Hij komt wel naar me toe. Maar ALTIJD met een probleem: kapotte knie, tand door z'n lip of moeilijkheden op school...

SOPHIE

Ja, het is geen gemakkelijke.

CHARLOTTE

En onbewust ben ik HEM zo gaan zien: als een 'probleem'. Als hij bij mij komt, zet ik me al schrap.

SOPHIE

Jij hebt het ook ZO druk. Dan kun je dat er niet bij hebben.

Charlotte staat op en gaat voor Sophie op de punt van het bureau zitten.

CHARLOTTE

En vanmorgen zag ik pas dat hij ook andere kanten heeft. Voor het eerst was ik TROTS op hem. Hoe hij daar op die bank zat te vertellen over wat hij wilde worden! Dat doet hij alleen bij jou.

Sophie krijgt een rood hoofd en volgt met verliefde blik de bewegingen van haar mond.

CHARLOTTE (CONT.)

Hij vertelt jou zijn diepste

geheimen, die IK zelfs niet ken. Ik
ZIE hem opbloeien, als jij in de
buurt bent.

SOPHIE

Als je wilt, kom ik bij jullie wonen.
Dan kan ik er altijd zijn voor Niels.
(Zacht) En voor jou.

Charlotte is even overvallen door dit voorstel.

SOPHIE (CONT.)

Toen ik het moeilijk had, was jij er
ook voor mij. Nu kan ik eindelijk
iets terugdoen.

De amoureuze lading van haar woorden ontgaat Charlotte: ze
heeft alleen oog voor het belang van Niels.

CHARLOTTE

(Onzeker)

Laten we het eens proberen. (Dan met
een glimlach) Niels zal je met open
armen ontvangen!

Beide dames kijken op, als Emma het kantoor binnenkomt:

EMMA

Zo! We hebben alle leveranciers van
De Graaf gehad. Nu is het een kwestie
van afwachten.

14 INT. WERF DE GRAAF / TERREIN / DAG 1

Conny is op weg naar de bouwhal en ziet hoe een leverancier
staalplaten op zijn vrachtwagen aan het laden is.

CONNY

Waar gaan die naartoe?

AXEL DE ROOIJER

Terug naar mij.

CONNY

Die zijn toch van ons?!

Zonder zijn werk te onderbreken:

AXEL DE ROOIJER

Niet voordat ik mijn geld heb
ontvangen.

CONNY

We hebben nog NOOIT vooruitbetaald!

AXEL DE ROOIJER

Maar nu is het risico gewoon te groot. Als jullie failliet gaan, dan hang ik ook.

Hij hijst de volgende staalplaat omhoog.

CONNYP

Vroeger liet je ons niet vallen, als we even moeilijk zaten.

Nu houdt hij stil en kijkt haar aan:

AXEL DE ROOIJER

Maar toen waren Jacob en Marco er nog.

Conny kijkt hem gelaten aan. Dan draait ze zich om en loopt met een bezorgd gezicht verder. De problemen groeien haar boven het hoofd.

15 EXT. SCHOOL SJOUKJE / PLEIN & STRAAT / DAG 1

Het begint al te schemeren, als Sjoukje met een groepje vriendinnen de school uitkomt. Ze hebben net een zwaar schoolonderzoek achter de rug.

ANNET

Als ik van deze pokkeschool af ben, verbrand ik al m'n boeken en ga ik me helemaal klemzuipen.

MILOU

Ik ga een week op het strand liggen.

ANNET

En jij, Sjoukje? Wat ga jij doen, als je geslaagd bent?

SJOUKJE (DROMERIG)

Ik ehh...

Maar voordat ze haar zin kan afmaken, wordt hun aandacht getrokken door zwoele hawaïaanse muziek, die langzaam in volume toeneemt. Gesprekken vallen stil op het schoolplein. Iedereen draait zich om in de richting van het geluid...

Een slee van een cabriolet draait de hoek om, overladen met bloemen en in het midden daarvan... Jawel: Max Noordermeer met zonnebril en hawaïshirt.

Jongelui beginnen te schateren en spontaan te applaudisseren. De wagen komt tot stilstand en Max steekt z'n hand op:

MAX

Aloha!

De vriendinnen rond Sjoukje gieren het uit. Zelf is ze apetrots, maar speelt het koel:

SJOUKJE

Laat me drie keer raden. (*Ze denkt zogenaamd even na*) Je bent aangenomen?!

MAX

Met vlag en wimpel.

Hij gooit het portier open en als Sjoukje instapt, hangt hij haar een bloemenkrans om. Zij kust hem demonstratief.

SJOUKJE (INTIEM)

Bij wie? Nu kun je het toch wel zeggen?!

Terwijl hij de wagen weer start:

MAX

Ja, bij eh... Hoe heten ze ook alweer? Ene 'De Graaf'...

SJOUKJE (BRULT UITZINNIG)

NIETWAAAAAAR!!

Max kijkt haar stralend aan:

MAX

Jawel.

SJOUKJE (HELEMAAL VERLIEFD)

Ik ben zo trots op je.

Zij vlijt zich tegen hem aan en langzaam komt het bloemenbed weer op gang, nagezwaaid en gefloten door de achterblijvers.

Als de auto bijna de straat uit is, tast Max in zijn binnenzak en houdt een briefje van vijftig omhoog. Sjoukje pakt het aan. Dan verdwijnt de wagen om de hoek.

16 EXT. HUIS DE GRAAF / STOCKSHOT / AVOND 1

De avond is gevallen.

17 INT. HUIS DE GRAAF / SLAAPKAMER / AVOND 1

Minder vrolijk gaat het eraan toe bij De Graaf: Conny en Bas liggen naast elkaar in bed en staren naar het plafond.

BAS

Wat bezielt die man?! Eerst pakt hij mijn dochter af! En wil hij nou ook mijn plaats op de werf?!

CONNY

Alsof dat het grootste probleem is.

Ze zucht. Het blijft even stil.

CONNY (CONT.)

Ik pieker me suf, maar ik zie geen oplossing... Kamphuis betaalt geen tweede termijn, voordat de eerste sectie is opgeleverd. En daarom is er geen geld om die sectie nogmaals te bouwen. Een vicieuze cirkel!

BAS

Morgen praat Tessa met Kamphuis. Misschien krijgt zij die tweede termijn los.

CONNY

Maar dan nog! De winstmarge is zo klein, dat we niets meer overhouden, als die sectie twee keer zo duur wordt.

Bas wil zich op zijn zij draaien, maar meteen schiet er een pijnsteek door zijn rug. Hij kreunt en draait weer terug. Conny werpt een verontruste blik opzij.

CONNY (CONT.)

Wat zei de dokter?

BAS

Rust houden. Veel rust houden. Uitgerekend nu we steeds meer mensen verliezen.

Het blijft even stil.

CONNY (CONT.)

Ook de onderaannemers haken af. Niemand wil meer leveren. Alsof we al failliet zijn!

Heel In de verte klinkt het melancholieke gebrom van een misthoorn.

CONNY (CONT.)

En eerlijk gezegd geef ik ze groot

gelijk! Want we gaan ook naar de knoppen! Onafwendbaar.

Bas kijkt haar aan:

BAS
Conny, alsjeblieft.

CONNYY
Niet?! Wie zou ons dan moeten redden?! Zeg nou zelf: wie?!

Bas zwijgt en voelt zich machteloos en vreselijk schuldig.

CONNYY (CONT.)
We gaan tenonder. En het kan me geen klap schelen.

Een lange stilte, waarin Bas iets wegslikt. hij voelt dat hij geen vat meer heeft op Conny.

Op dat moment drijft er Een wolk voor de maan vandaan en een lichtstraal valt door het raam naar binnen.

18 INT. BRASSCHAAT / KAPPER / DAG 2

Nnnnnnnngggg... **CU** van een tondeuse die rustig, maar trefzeker een hoofd kaalscheert. Het gezicht van de onbekende blijft buiten beeld, maar in zijn handen zien we een Vlaamse krant *De standaard* met de kop: 'Nederlandse werf gaat plat'.

19 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 2

Nederlandse kranten met soortgelijke koppen worden op tafel gegooid: 'Ongeluk velt werf', en daaronder: 'Einde werf De Graaf nabij'.

Emma neemt plaats aan het hoofd van de tafel en kraait victorie. Met haar vinger tikt ze op het krantenartikel:

EMMA
DIT is het bewijs dat mijn koers de juiste was.

De anderen kunnen niet anders dan instemmen.

EMMA (CONT.)
We laten ze nog even spartelen en dan slaan we toe.

20 INT. REDERIJ / KANTOOR KAMPHUIS / DAG 2

Dezelfde kranten liggen op een bureau in een rederij.

TESSA (EMOTIONEEL)
Meneer Kamphuis, u kunt ons toch wel
een voorschot geven?!

KAMPHUIS (RESOLUUT)
Pas na oplevering van de eerste
sectie. Precies volgens de
voorwaarden.

Vechtend tegen haar tranen:

TESSA
Dan komen wij in grote problemen.

KAMPHUIS
Dat is jullie eigen schuld.

TESSA
MIJN schuld. Ik had nooit accoord
mogen gaan met uw contract.

KAMPHUIS
Daar ben je nu te laat mee.

Tessa voelt zich verschrikkelijk.

21 INT. BRASSCHAAT / GRAND CAFÉ / DAG 2

De onbekende man met het kale hoofd staat in de deuropening van een Grand café. Vanuit zijn **POV** zien we de barvrouw, die hem ter begroeting even toeknikt.

De camera kijkt het hele café rond en blijft hangen op een tafeltje, waar twee vlaamse zakenmannen aan het overleggen zijn. Als de camera naderbij komt, breekt een van de Vlamingen het gesprek af en leunt achterover.

JEAN-LUC VANHOVE
(Vlaams) Daar hebben we den Ollander!

Ook zijn zakenpartner draait zich om. *De standaard* wordt op het tafeltje gegooid.

DIEDERICK
Pol, kun jij iets voor me doen?

POL BASTIAENS
(Vlaams) Voor ons Diederick altijd.

Hij duwt een stoel uitnodigend richting camera. Zonder dat we zijn gezicht zien, neemt de kale man plaats.

22 INT. WERF DE GRAAF / KANTOOR / DAG 2

Volle bak in het kantoor van De Graaf. Conny zit aan tafel met om haar heen de voorman en zijn arbeiders. Iedereen luistert gespannen toe:

CONNYY

Jongens, deze bijeenkomst is altijd mijn grootste angst geweest.

De deur van het kantoor gaat open en Bas strompelt met zijn stok naar binnen. De menigte wijkt zwijgend uiteen om hem door te laten, maar hij blijft achteraan staan, zonder iemand aan te kijken. Conny wil hem weer naar huis sturen, maar ziet dan zijn schuldbewuste blik. Ze gaat verder met haar verhaal:

CONNYY (CONT.)

We kunnen de order niet teruggeven aan Kamphuis, want dan treden zijn boeteclausules in werking en zijn we direct failliet.

Ze laat haar woorden even bezinken en gaat dan verder, bijna op geamuseerde toon alsof ze alles van een afstand bekijkt:

CONNYY (CONT.)

Als we verdergaan, dan moeten we de eerste sectie opnieuw bouwen en onze winstmarge is daar gewoon te klein voor. Zodat we na oplevering alsnog failliet gaan.

Tessa komt binnen en haar sombere blik zegt genoeg: Kamphuis is onverbiddelijk.

CONNYY (CONT.)

De mop is bovendien, dat we helemaal geen geld voor die tweede sectie hebben.

Iedereen wordt als een klap geraakt door de ernst van de situatie, maar ook door de vreemde afstandelijkheid van Conny. De voorman doet een voorstel:

SJORS (FORMEEL)

Mevrouw De Graaf, ik heb met de jongens overlegd en ehh... Iedereen is bereid om over te werken zonder toeslag.

CONNYY (LACHT)

Dat is geweldig, Sjors. Een mooi gebaar. En IK verkoop m'n huis. Of

beter nog: ik steek het in de fik en
strijk de verzekering op...

Iedereen houdt z'n adem in en voelt dat de situatie
onhoudbaar uit de hand loopt. Bas wil ingrijpen.

CONNY (CONT.)
Het helpt alleen geen zier. Want
zoals jullie wel gemerkt hebben de
laatste tijd, maakt het niet uit wat
ik doe: het mislukt toch.

Bas komt naar voren:

BAS
Con, alsjeblieft. Dit heeft geen
zin...

CONNY (ONDERBREEKT)
Ik HOOR jullie denken: als Jacob er
nog was geweest, dan had hij ons
erdoor gesleept. En Marco had vast
een nieuwe schroef bedacht...

Het is doodstil geworden.

CONNY (CONT.)
Ik kan jullie verzekeren: dat denk ik
ook.

Ze wordt emotioneler en begint de controle over zichzelf te
verliezen.

CONNY (CONT.)
Alleen: ze zijn er niet meer. (*Met
moeite*) Hoe onvoorstelbaar dat ook
is.

Ze kijkt om zich heen.

CONNY (CONT.)
En daarmee is de zin van deze werf
verdwenen.

Iedereen beseft dat conny de stekker eruit gaat trekken.

Maar ze krijgt het niet over haar lippen.

Ze kijkt om zich heen, naar alles waarvoor zij, Jacob en
Marco zo hard hebben gevochten. Naar de mensen met wie ze
al zo lang heeft samengewerkt. Sommigen kijken haar nog
hoopvol aan. Anderen laten hun hoofd gelaten zakken.

CONNYY
(*Wanhopig*)
Wat is dit moeilijk!

Iedereen houdt z'n adem in.

En in die stilte begint de fax te ratelen.

Ernaast staat Bas die het papier uit het apparaat trekt. Zijn ogen vliegen over de tekst. Hij kijkt op en zegt heel simpel:

BAS
Een krediet. Van De Ridder
Investments uit Brasschaat.

Hij geeft de fax aan de arbeider naast hem, die het papier snel doorleest en verdergeeft aan de volgende.

BAS (VASTBESLOTEN, CONT)
We moeten doorgaan! We geven het toch
niet zonder slag of stoot op?! We
gaan gewoon door.

Aarzelende reacties. Iedereen is nog te zeer aangeslagen door de ontboezemingen van Conny. Maar ondanks z'n zieke lijf gaat Bas vechtlustig verder:

BAS (CONT.)
Al is de hele wereld tegen ons. Samen
komen we er wel uit.

Hij trekt zijn jas aan:

BAS (CONT.)
Ik haal dat krediet binnen, zodat we
in ieder geval een doorstart kunnen
maken.

CONNYY
Geen denken aan. Jij hoort thuis te
zitten.

BAS
Ik heb wat goed te maken tegenover
jullie. Door mijn stomme schuld is
die sectie in elkaar gedonderd.

Er klinkt protesterend gemompel:

SJORS
Het had iedereen kunnen overkomen, Bas.

BAS
Maar het overkwam MIJ. Jullie werken

keihard om een schip te bouwen en ik breek het weer af. Geef me een kans iets terug te doen. Alsjeblieft, Conny.

Conny staat in dubio. Dan:

CONNY
Okee.

23 EXT. OVERWEG / INTERCITY / DAG 2

Onder luid geklingel raast een intercity over een spoorwegovergang.

24 EXT. BRASSCHAAT / TREINSTATION / DAG 2

Bas is net uit de trein gestapt. hij loopt moeizaam met zijn stok het station uit en kijkt om zich heen.

CHAUFFEUR (O.S.)
(Vlaams) Mijnheer Janssen?

Een chauffeur in uniform houdt het portier van een sjieke auto open.

BAS
Ik moet naar De Ridder Investments.

CHAUFFEUR
Dat weet ik.

Bas neemt plaats in de wagen, die meteen wegrijdt.

25 INT. KANTOORGEBOUW / LOBBY / DAG 2

De buitendeur van de lobby wordt opengehouden door de chauffeur en Bas komt een beetje onwennig naar binnen.

De secretaresse achter de balie kijkt op:

SECRETARESSE
(Vlaams) Mijnheer Janssen?! Ik zal mijnheer de Ridder even verwittigen.

Ze pakt de telefoon:

SECRETARESSE (CONT.)
Uw gast is gearriveerd.

En richt zich meteen weer tot Bas:

SECRETARESSE (CONT.)
Gaat u maar verder.

Bas loopt naar het kantoor dat zij aanwijst, en trekt de deur open:

26 INT. KANTOORGEBOUW / KANTOOR DIEDERICK / DAG 2

Bas staat in de deuropening van het kantoor, dat op het eerste gezicht verlaten is.

BAS
Meneer de Ridder?!

Dan ziet hij achter de vitrage de vage gestalte van Diederick de Ridder, die naar buiten kijkt. Bas steekt voorzichtig van wal:

BAS (CONT.)
Ik kom van werf De Graaf naar
aanleiding van uw fax.

Geen reactie. Diederick blijft naar buiten kijken.

BAS (CONT.)
We zijn erg geïnteresseerd in uw
kredietvoorstel. Kunt u daar iets
meer over vertellen?

De vitrage wordt opzijgeschoven en Diederick komt tevoorschijn: een kaal hoofd met alleen een modieus baardje en een moderne bril. Hij draagt een strak armani-pak en stelt zich rustig voor Bas op. Die raakt licht verward door de raadselachtige Belg.

BAS (CONT.)
Wat zijn bijvoorbeeld de precieze
voorwaarden?

In een trage beweging neemt Diederick z'n bril af en blijft Bas aankijken. Die begrijpt dat er iets van hem verwacht wordt, maar heeft geen flauw benul wat.

BAS (CONT.)
En welk rendement...

Hij valt stil.

DIEDERICK
Herken je me nog steeds niet?!

Alsof de muren op hem afkomen:

BAS (ONGELOVIG)
Juup?!

Hij stort zich in de armen van zijn zoon. De tranen

schieten in zijn ogen en dit keer niet van de rugpijn.

BAS (CONT.)

Ik dacht dat ik je voor altijd kwijt was. Na die toestand in de gevangenis en jouw vlucht...

Dan neemt hij vragend afstand:

BAS (SERIEUS, CONT)

Word jij niet gezocht?

Diederick grijpt zelfverzekerd naar de binnenzak van zijn colbert:

DIEDERICK

Nee, hoor. Juup Janssen wordt gezocht.

Hij gooit een paspoort op tafel.

DIEDERICK (CONT.)

Diederick de Ridder niet. Dat is een eerlijke zakenman met grootse plannen.

Hij loopt om de tafel heen en nodigt zijn vader uit om te gaan zitten.

DIEDERICK (CONT.)

Zoals het investeren in een werf.

Vol verbazing kijkt Bas van het paspoort naar zijn zoon en gaat onzeker zitten.

De deur van het kantoor gaat open en de secretaresse brengt een dienblad met een koffiegarnituur en belgische pralines binnen. Als zij dat tussen Bas en Diederick heeft neergezet, verdwijnt ze weer geruisloos.

DIEDERICK (CONT.)

In Nederland kon ik geen goed meer doen en daarom heb ik hier een nieuwe start gemaakt. Iets wat ik altijd wilde: een eigen zaak.

Bas neemt een slok van zijn koffie en luistert afwachtend toe.

DIEDERICK (CONT.)

Hoeveel hebben jullie nodig? Een half miljoen?

Hij legt een blanco cheque op tafel en haalt een vulpen tevoorschijn. Met een tevreden grijns vult hij het bedrag in en schuift het papier vervolgens naar Bas.

DIEDERICK

Ik verwacht natuurlijk wel een bepaald percentage. Maar pas van een volgende order, zodat jullie nu niet in de problemen komen.

Hij wacht op de dankbetuigingen van zijn vader, maar in plaats daarvan stelt Bas de vraag die hem de hele tijd al bezighoudt:

BAS

Hoe kom jij aan dat geld?

DIEDERICK

Dat zit wel goed. Maak je geen zorgen.

BAS

Nee, ik wil het weten. Hoe kom jij aan een half miljoen?

DIEDERICK

Pa, wat maakt dat nou uit?

BAS

Dat maakt ALLES uit. Vertel op.

De glimlach is van Diedericks gezicht verdwenen:

DIEDERICK

Nee, dat zijn MIJN zaken. Waarom vertrouw je me niet?

BAS

Vind je het gek? Met jouw verleden! Je heb nooit een cent te makken en nou ineens een half miljoen!

Diederick zucht: daar gaan we weer.

BAS (CONT.)

Ik MOET het weten, anders hoef ik het niet te hebben.

Een stilte. Bas wacht op antwoord en als dat uitblijft, staat hij abrupt op:

BAS (CONT.)

Dan gaat onze deal niet door.

Diederick houdt hem tegen:

DIEDERICK

Okee, als je het wil weten: (*Hij*

haalt even adem) het is het geld van Max Noordermeer. Voor de vrijlating van Sjoukje die ik zogenaamd had ontvoerd.

BAS (VERPLETTERD)

Wat?!

DIEDERICK (PANIEKERIG)

Pap, ik kon geen kant meer op! Hoe had ik anders een normaal leven moeten opbouwen?!

Bas wil hem op z'n smoel rammen, maar blijft dan voor hem staan met een van afkeer vertrokken gezicht:

BAS (BIJNA FLUISTEREND)

HOE jij je ook noemt en HOEVEEL geld je ook hebt, je blijft schorem en daar verandert een duur pak niets aan.

Hij pakt de schaal met pralines en smijt die woedend over de tafel. Vervolgens draait hij zich met een ruk om en driftig stampend met zijn stok stapt hij weg.

Uit het veld geslagen blijft Diederick voor de deur staan, waar even later directeur Pol Bastiaens verschijnt, de vlamming uit het grand café:

POL BASTIAENS

(Vlaams) En?! Hoe ging het?

Diederick laat zich niet kennen en perst er een geruststellende glimlach uit. Terwijl hij de sleutels van het kantoor overhandigt:

DIEDERICK

(Gelaten)

Als vanouds.

27 INT. HUIS CHARLOTTE / WOONKAMER / AVOND 2

Charlotte komt van kantoor, trapt haar schoenen uit en gooit haar tas in een hoek. Ze grijpt een fles wijn, trekt een kastdeur open en wil een glas pakken... Het kastje zit vol met boeken.

CHARLOTTE

Hè verdomme, Niels. Waar zijn die glazen?!

SOPHIE (O.S.)

(Lieflijk)

Die staan nu in de keuken.

CHARLOTTE

O, dankjewel.

Ze wil de kamer verlaten. Dan dringt tot haar door dat er iets niet klopt. Ze draait zich om naar haar kamer: Die heeft een complete metamorfose ondergaan. Niets staat meer op zijn oude plek.

De blik van Charlotte glijdt verder en blijft hangen op: Sophie, die stralend naast een volledig gedekte tafel staat - de wijn al ingeschonken. Ook Niels zit op zijn moeder te wachten en kan nauwelijks stilzitten van opwinding.

NIELS

Tante Sophie woont nu bij ons, goed hè?!

Helemaal overdonderd komt Charlotte naar de tafel en wil op haar oude plek gaan zitten. Maar daar staat geen stoel meer. Ze zoekt om zich heen en trekt een krukje naar zich toe. Ondertussen heeft Sophie opgeschept en zet een bord voor haar neer.

SOPHIE (TROTS)

Gestoofte peertjes met hachee. Eigen recept.

Ze kijkt Charlotte verwachtingsvol aan en die kan niet anders zeggen dan:

CHARLOTTE

Lekker.

NIELS

(Brult eroverheen)

Dat eten we voortaan iedere dag!

Sophie floreert in haar rol van moeder en schept zielstevreden voor Niels en zichzelf op.

SOPHIE

Ik heb meteen de overtrekken van de kussens gehaald en in de was gegooid. Waren ze hard aan toe.

Charlotte draait zich als een mak schaap om naar de bank en inderdaad: de overtrekken zitten niet meer om de kussens.

In plaats van zich terug te draaien om verder te eten, blijft ze voor zich uit staren en raakt helemaal in zichzelf gekeerd: *ik had nooit meteen ja moeten zeggen.*

De huiselijke geluiden komen van heel ver weg:

NIELS (O.S.)
(Een monotoon gedrein)
Mama... Mama... Mama... Mama...

SOPHIE (O.S.)
Ik ben blij dat ik daar weg ben. Hoef
ik tenminste die eindeloze trappen
niet meer op.

Charlotte begint zwaar te ademen: *Hoe kom ik hieruit?*

NIELS (O.S.)
Mama... Mama... Mama... Mama... Je
eten.

SOPHIE
En nou hebben Roland en Iris het
penthouse voor zichzelf. (Lacht) Wat
zullen die blij zijn, dat ze van mij
zijn verlost!

Charlotte doet langzaam haar ogen dicht.

28 INT. PENTHOUSE / WOONKAMER / AVOND 2

Maar van blijdschap is niets te merken in het penthouse.
Roland heeft gekookt en beiden zitten zwijgend te eten.
Iris is zo in gedachten verzonken, dat het haar in eerste
instantie niet opvalt, dat Roland niet zo attent is als
gewoonlijk. Iris legt haar vork neer.

IRIS
Zalig!

ROLAND
Vind je?!

Iris is verrast door zijn vraag.

IRIS (VERBAASD)
Ja, het was zalig.

ROLAND
Vind je dat ECHT?! Of zeg je dat
zomaar om mij te sussen?! Zoals je
mij kust om Emma voor de gek te
houden?!

Iris voelt het schaamrood naar haar kaken stijgen:

IRIS
Nee, ik vond het ECHT zalig!

Maar Roland komt nu pas goed los:

ROLAND

Dat vraag ik me dus af wat jij ECHT vindt. Van mij. Van onze relatie. Je wilt met me trouwen, zeg je. Wil je dat ECHT? Of zoek je alleen maar een dekmantel voor je kind en word ik over tien jaar aan de kant gezet, als ik niet meer nodig ben?!

Zo heeft Iris hem nog nooit gezien.

ROLAND (CONT.)

Jij bent voor mij ALLES. Ik geef je cadeautjes, bloemen. Maar wat ik ook doe: je aanvaardt het steeds met dezelfde onverschilligheid. Alsof het helemaal NIETS uitmaakt. Alsof ik er helemaal niet BEN. En ik begrijp best, dat ik geen Marco de Graaf ben en nooit zal worden, maar dat geeft jou niet het recht om met mijn gevoelens te spelen. Daarom wil ik weten wat je ECHT vindt, voordat ik mijn leven vergooi: wat ben ik voor jou?!

Hij kijkt haar afwachtend aan. Iris is overrompeld door zijn uitbarsting. Om de spanning te breken, probeert ze grappig te zijn:

IRIS

Zo en dat allemaal zonder stotteren.

Beledigd staat Roland op van tafel en loopt weg. Iris blijft zitten.

29 INT. HUIS DE GRAAF / WOONKAMER / AVOND 2

Conny zit een boek te lezen, terwijl Tessa televisie kijkt en alle kanalen afzapt. Bij een regionale zender blijft ze hangen:

NIEUWSLEZER TV-RIJNMOND

Het ziet er nog steeds somber uit voor de werknemers van werf De Graaf in Rotterdam. De financiering voor een eventuele doorstart...

Conny kijkt op uit haar boek:

CONNY

Alsjeblieft?!

Tessa zapt verder. Dan horen ze de voordeur opengaan. De televisie wordt uitgezet. Als Bas zwaar leunend op zijn stok binnenkomt, veren beide vrouwen overeind.

TESSA (CONT.)
En?! Wat zei Diederik de Ridder?

BAS (VERACHTELIJK)
Weet je wie dat is?! Juup. Met een kale knar en een sikje.

Hij laat zich in de bank zakken.

BAS (CONT.)
Die hele ontvoering blijkt in scène gezet. En nou speelt hij de grote pief met de centen van Max!

Conny en Tessa staren hem verbluft aan.

TESSA
Dit verbaast me helemaal NIETS!

BAS
En dat kind heeft alles gewoon meegespeeld. (*Kwaad*) Waar zit ze?

CONNY
Bij Max.

TESSA
Dit is volkomen bizar.

BAS
Het ergste vind ik het nog voor de werf. Nou is de laatste kans verkeken.

Een stilte.

TESSA
Dan gaan we dus toch voor de bijl?!

Conny knikt afwezig.

BAS (GERUSTSTELLEND)
Het personeel komt zo weer aan de bak. Ik maak me meer zorgen over de leveranciers. Als wij die niet kunnen betalen, gaan zij ook over de kop.

Opeens:

CONNY (ACHTELOOS)

Waarom accepteer je niet gewoon dat geld van Juup?!

BAS (GESCHOKT)

Dat meen je toch niet?!

CONNY

Hoezo?

BAS

Het is crimineel geld! Daar wil ik m'n handen niet aan branden.

Nu komt Conny overeind:

CONNY

Misschien komt er daarom nooit een einde aan de problemen op deze werf.

Bas kijkt haar vragend aan:

CONNY (CONT.)

Omdat we zo recht-door-zee zijn. En koste wat het kost vasthouden aan onze eigen principes. (*Smalend*)
Waarom moeilijkheden uit de weg gaan, als we er ook frontaal op kunnen botsen! Kunnen we het onszelf niet één keertje gemakkelijk maken en dat geld gewoon aannemen?!

BAS

(*Resoluut*)

NEE. Hier trek ik de streep.

CONNY

Wat heeft dat nou opgeleverd? Die ouderwetse moraal? (*Somt op*) Jacob heeft zich over de kop gewerkt. Marco trok het niet meer en jij...

Ze slikt even iets weg.

CONNY (CONT.)

(*Zacht*)

Toen ik gisteren die klap hoorde, was ik ervan overtuigd... Ik wist zeker dat jij...

Ze vecht tegen haar tranen:

CONNY (CONT.)

Ik dacht: nu ben ik alles kwijt...

Bas begrijpt nu waarom Conny zo overstuur was en omhelst haar. Het is even stil. Dan ziet Bas Tessa zitten:

BAS

Wat vind jij, Tessa? Jij hebt al het een en ander meegemaakt met die jongen.

TESSA

(Voorzichtig)

Uiteindelijk is het wel geld van Noordermeer. En die hebben ons jarenlang getreiterd, tegengewerkt en gesaboteerd. Het wordt eens tijd voor een meevaller.

Dan beslist:

TESSA (CONT.)

Ik vind dat we RECHT hebben op dat geld.

30 INT. PENTHOUSE / SLAAPKAMER / AVOND 2

Roland ligt alleen in bed te slapen. Bij het raam staat Iris naar buiten te kijken. Ze draait zich om naar het bed en kijkt naar de slapende gestalte.

Ze gaat op de rand van het bed zitten en veegt een haarlok uit Rolands gezicht. Ze probeert zich hem voor te stellen als een vader voor haar kinderen.

Dan neemt ze een beslissing: ze pakt voorzichtig zijn hand en legt hem op haar buik.

31 EXT. ROTTERDAM / STOCKSHOT / DAG 3

Een nieuwe dag.

32 INT. ONTBIJTCAFÉ / DAG 3

CROSS: 33 INT. WERF DE GRAAF / KANTOOR / DAG 3

ONTBIJTCAFÉ: Conny en Diederick zijn aan een klein tafeltje gaan zitten. Bas staat demonstratief een eind verderop en kijkt naar buiten. Het cafe heeft een modieuze, felgekleurde inrichting en is verder verlaten.

CONNY

Hoe wilde je het aanpakken, Juup?

DIEDERICK

Juup bestaat niet meer! Als bekend wordt dat IK hierachter zit. Is het afgelopen. Niet alleen met mij, maar ook met de werf. Niemand mag weten waar het geld vandaan komt.

BAS

Zal niet meevallen. Max Noordermeer zit er met z'n neus bovenop!

CONNY

Ja, als die erachterkomt, zijn we verloren.

DIEDERICK

Daarom wil ik het geld investeren via mijn Vlaamse connecties:

Hij draait zijn papieren placemat om en begint een schema te schetsen.

KANTOOR: Conny staat in de gang en schudt de handen van twee vlaamse zakenmensen met diplomatenkoffertjes:

DIEDERICK (CONT., VO)

Jean-Luc Vanhove en Pol Bastiaens.

Conny houdt de deur voor hen open en de twee betreden het kantoor. Als ook Max komt aangelopen door de gang en het kantoor wil inlopen, wordt hij vriendelijk maar resoluut tegengehouden door Conny, die de deur achter zich dichttrekt.

DIEDERICK (CONT., VO)

Zij brengen de eerste twee termijnen in contanten: om te voorkomen dat de bank beslag legt.

Vanachter de glazen deur kijkt Max verbaasd toe hoe twee koffertjes op het bureau van Conny worden gezet.

ONTBIJTCAFÉ: Op het tafeltje staan inmiddels twee glaasjes jus d'orange, drie koffie en bordjes met croissants. Diederick zet een kopje koffie op de tafel naast hen. Daar zit Bas en bestudeert het ingewikkelde betalingsschema op de placemat. zijn argwaan begint al plaats te maken voor een zeker respect.

CONNY

Maar als iemand vraagt waar het geld vandaan komt. Wat zeg ik dan?

BAS (TERLOOPS)
Van een misdrijf.

DIEDERICK
(*Negeert z'n vader*)
Daarvoor heb ik twee bedrijven
opgericht: De Ridder Investments en
het Vlaams kredietbureau.

KANTOOR: Max is een stapel documenten aan het sorteren en daartussen vindt hij een brief met het logo van het Vlaams kredietbureau. Omdat hij het bedrijf niet kent, wil hij de brief gaan doorlezen. die wordt echter speels, maar onverbiddelijk uit zijn handen getrokken door Tessa.

DIEDERICK (V.O., CONT.)
Ook de terugbetaling zal later
plaatsvinden via deze bedrijven.

CONNY (V.O.)
Terugbetaling? Je weet hoe we er
financieel voorstaan.

DIEDERICK (VO)
Ja, maar ik heb geduld. Jullie komen
er wel bovenop.

Tessa loopt met de brief naar haar bureau en opent een ordnermap, die vol blijkt te zitten met soortgelijke brieven van het Vlaams kredietbureau.

ONTBIJTCAFÉ: Conny kijkt Diederick doordringend aan:

CONNY
Waarom doe je dit?

DIEDERICK
Ik ziet het gewoon als investering om
een eigen bedrijf op te bouwen.

Ook Bas komt nu aan hun tafeltje zitten en kijkt naar z'n zoon. Conny schudt haar hoofd:

CONNY
Nee, dat is het niet. Daarvoor zou je
nooit zo'n risico lopen.

Een stilte.

CONNY (CONT.)
Waarom doe je dit?

Zonder iemand aan te kijken:

DIEDERICK (ZACHT)

Nu ik de kans heb, probeer ik iets goed te maken... Na alle ellende die ik heb aangericht...

Een stilte, waarin Conny haar hand op die van Diederick legt. ze knijpt even bemoedigend in zijn hand. Als laatste legt Bas zijn hand bovenop de andere twee.

Als in een geheim verbond liggen de drie handen op elkaar.

34 INT. WERF NOORDERMEER / KANTOOR / DAG 3

In het kantoor zit Roland geconcentreerd aan zijn tekentafel te werken. Maar in plaats van een ingewikkeld constructieplan, tekent hij een watersnoodramp, compleet met omgekomen drenkelingen.

CHARLOTTE

NIETS ligt meer op z'n plaats: m'n make-up, de sleutels, zelfs m'n agenda kan ik nergens meer vinden.

EMMA

(Afgeloid)

Moet je zo'n handige *organiser* nemen. Past gewoon in je zak.

Haar stemming kan niet meer stuk. Vandaag is de dag, dat ze werf De Graaf gaat opkopen. Ze heeft zich feestelijk uitgedost voor deze gelegenheid en zoekt nu de overnamepapieren bijeen.

CHARLOTTE

Het komt door HAAR! Sophie. Ik voel me gewoon een vreemde in m'n eigen huis.

Emma leest met veel genoegen de concept-overeenkomst door, haalt haar vulpen tevoorschijn en verlaagt *en passant* het overnamebod met een paar mille.

CHARLOTTE (CONT.)

Wist ik veel dat m'n hele leven overhoop gehaald zou worden. Ze heeft geen enkel respect voor m'n privacy.

EMMA

(Vrolijk)

Gelukkig heb ik dat wel en dus bemoei ik me er niet mee. Ik heb wel wat anders te doen.

Ze stopt de papieren in haar tas.

EMMA (CONT.)

Een werf opkopen bijvoorbeeld.

Ze kijkt op, als Iris in de gang verschijnt met blauwe kringen onder haar ogen van een halfdoorwaakte nacht.

EMMA (TEGEN IRIS, CONT.)

Het moment van toeslaan is namelijk heel belangrijk. Als het faillissement wordt uitgesproken, ben je te laat. Dan zijn er teveel kapers op de kust en dat drijft de prijs weer op.

Iris komt het kantoor binnen. Roland verbergt zijn tekening onder een nieuw vel.

EMMA (CONT.)

En ik wil geen enkel risico lopen. Niet met De Graaf. Daarvoor heb ik te lang toegeleefd naar deze dag.

Tegen Iris, alsof ze het allemaal voor haar doet:

EMMA (CONT.)

Vandaag wordt de toekomst van werf Noordermeer veiliggesteld! Voor jou en je kinderen.

Charlotte verlaat geïrriteerd het kantoor.

EMMA (CONT.)

En het mooiste is, dat het allemaal MIJN plan was. Daarom ga ik ook persoonlijk de 'buit' binnenhalen.

Zelfverzekerd en opgetogen verlaat ze het kantoor.

Iris en Roland blijven als enigen achter. Een ongemakkelijke stilte.

Iris legt haar spullen neer op tafel en trekt haar jas uit. Roland doet alsof hij verdiept is in zijn tekening.

Iris komt naast hem staan en ziet dat het vel nog helemaal leeg is. stilte.

Dan geeft ze hem voorzichtig een kus op zijn wang.

Roland kijkt demonstratief om zich heen.

ROLAND

Dat is nergens voor nodig. Niemand die het kan zien.

Iris grinnikt een beetje schaaпachtig.

IRIS

Je had gelijk. Ik heb je niet eerlijk behandeld. Laten we opnieuw beginnen.

Ze kijkt naar het lege vel.

IRIS (CONT.)

Met een schone lei.

Roland antwoordt niet, maar kijkt afwachtend voor zich uit.

IRIS (CONT.)

Roland... Wil je met me trouwen?

Roland kijkt haar niet-begrijpend aan.

IRIS (CONT.)

Samenleven als man en vrouw. In voor en tegenspoed. Tot de dood ons scheidt.

ROLAND (ZACHT)

Echt?

IRIS

Echt.

Alsof het geluk nog niet tot hem doordringt, blijft hij haar sprakeloos aankijken.

IRIS (CONT.)

Nou, wat is daarop je antwoord?

Dan breekt een glimlach door op Rolands gezicht. Hij trekt Iris naar zich toe en kust haar gepassioneerd en met gesloten ogen bovenop haar mond.

Zij kijkt langs hem heen en laat het allemaal gebeuren.

35 INT. WERF NOORDERMEER / TOILETTEN / DAG 3

Charlotte heeft eindelijk wat privacy gevonden op de toiletten van de werf. Denkt ze. Als ze met een gevonden stompje eyeliner haar wimpers bijwerkt, wordt er een wc doorgetrokken en ziet ze in de spiegel een deur opengaan. het olijke hoofd van Sophie verschijnt:

SOPHIE

Hier ben je dus! Kijk eens wat je hebt vergeten.

Ze zwaait met een make-up-tasje.

SOPHIE (CONT.)

Je was ook ZO vroeg weg.

Je hoort iets breken in Charlotte. Ze grijpt Sophie beet en slingert haar tegen de muur. Tubes, Flesjes en potjes uit het make-up-tasje vliegen door het hele vertrek.

CHARLOTTE

HOU OP!! LAAT ME IN GODSNAAM MET RUST!! Ik word GEK van die bemoeizucht! Als ik vroeg wil opstaan, dan is dat MIJN zaak! Het gaat NIEMAND iets aan, hoe ik leef, wat ik eet of waar ik m'n post neerleg...

SOPHIE

(Verward)

Het is veel overzichtelijker, zo'n postvakje.

CHARLOTTE

KAN ME NIKS SCHELEN! Al ligt m'n make-up achter de verwarming en m'n post in het vriesvak, dan nog heeft NIEMAND het recht om dat te veranderen. Het is MIJN huis.

SOPHIE

En dat blijft het ook. Ik probeer je alleen maar te helpen. Je werkt ZO hard voor de werf, dan kan IK toch zorgen voor lekker eten?!

CHARLOTTE

Als ik lekker wil eten, dan bel ik een traiteur. Die geef ik een dikke fooi en daarmee is het afgelopen. Maar jou moet ik altijd en eeuwig 'dankbaar' zijn voor wat je nou weer hebt gedaan.

SOPHIE

Daar vraag ik toch helemaal niet om?! Het is niet meer dan normaal wat ik doe.

Charlotte is een beetje uitgeraasd en kiest nu zorgvuldig haar woorden:

CHARLOTTE

Dat is nou juist het punt. Jij bent te goed. Voor Max. Voor mij. Veel te vrijgevig, te onbaatzuchtig. Je doet ALLES voor ons. Dat haalt in een

Noordermeer het slechtste naar boven.
En zelf ga je eraan kapot.

Er valt een stilte.

SOPHIE (VOORZICHTIG)
En nu? Wil je dat ik ga?

Zonder haar aan te kijken:

CHARLOTTE
Ik wil m'n oude leven terug. Ik wil
m'n spullen kunnen vinden, waar ik ze
heb neergegoid. Ik hoef geen
cadeautjes meer zonder reden. En als
ik thuiskom na een lange dag, dan
moet de ijskast leeg zijn.
Aangebrosken flessen wijn worden niet
weggegooid, ook al krijg ik er
stekende koppijn van. En als m'n glas
omvalt op de bank, dan moet die vlek
minstens een maand blijven zitten.
Als je dat aankunt, mag je van mij
blijven.

Een lange stilte. Ze kijken elkaar aan.

SOPHIE
(*Opgelucht*)
Afgesproken.

Meteen gaat ze op haar knieën op de grond zitten en begint
alle make-up-spuiletjes te verzamelen.

CHARLOTTE
(*Moedeloos*)
Sophie, alsjeblieft!

Pas dan beseft Sophie, waar ze mee bezig is. Ze komt weer
overeind, kijkt Charlotte verontschuldigen aan:

SOPHIE
(*Stamelt*)
Sorry.

Ze gooit de make-up weer terug op de grond en verlaat de
toiletten. Charlotte zucht.

36 INT. WERF DE GRAAF / KANTOOR / DAG 3

CROSS: 37 EXT. WERF DE GRAAF / TERREIN / DAG 3

KANTOOR: Conny werkt aan de herziene planning, terwijl
Tessa telefoneert:

TESSA

En over drie weken achttien lassers voor de sectiebouw. (...) Nee hoor, hetzelfde schip, tweede poging. (...) Bedankt.

Ze hangt op.

CONNY

We gaan een volle maand over de deadline heen.

Tessa komt naast haar staan en kijkt mee:

TESSA

En als we die schroevenboeren twee weken naar voren halen?

CONNY

Dan komen we met de bedrading in de knoop.

Reder Kamphuis komt enthousiast binnen en schiet Max aan, die met een enorme stapel facturen worstelt.

KAMPHUIS (OPGETOGEN)

Ongelooflijk! Ik hoorde al dat het overlevingsinstinct van de Graaf legendarisch was, maar dit slaat alles. Waar heeft u de investeerders gevonden?

Maar ook voor Max is dat een raadsel. Terwijl hij de papierberg in bedwang probeert te houden:

MAX

Ik ehh...

TESSA (SPRINGT ERTUSSEN)

Meneer Kamphuis! We hebben hier de herziene planning.

Kamphuis loopt naar hen toe en Max neemt de hele kolom in zijn armen om die naar het scanapparaat te dragen. Buiten klinkt het gedender van de eerste vrachtwagens, die het terrein opkomen.

CONNY

In zeven maanden gaan we het misschien niet meer redden.

KAMPHUIS (GROOTMOEDIG)

Geeft niets! In artikel 11-b van het contract staan de consequenties.

Terwijl hij moeizaam richting scanner strompelt, werpt Max onwillekeurig een blik door het raam naar buiten.

TERREIN: een geladen vrachtwagen rijdt voorbij. Daarachter langs de rand van het terrein heeft Diederick zijn auto geparkeerd. Hij is uitgestapt en kijkt trots naar de bedrijvigheid op de werf.

TESSA (O.S.)
Kunnen we de deadline niet een maand opschuiven?

KAMPHUIS (O.S.)
Nergens voor nodig! Ik heb het volste vertrouwen in jullie capaciteiten.

KANTOOR: Iets in Diedericks houding heeft Max' aandacht getrokken. Ondanks de zware papierlast blijft hij gebiologeerd voor het raam staan.

TESSA (O.S.)
Maar de boete?!

KAMPHUIS (O.S.)
Ook daar komen jullie wel uit.

TERREIN: **MCU** van Diederick. Even wordt hij weer aan het zicht onttrokken door een voorbijkomende vrachtwagen.

KANTOOR: **MCU** op Max, die helemaal in beslag wordt genomen door de kale man buiten, hoewel hij zelf niet begrijpt waarom. Alsof een onheilspellend besef opborrelt uit zijn onderbewustzijn. Geen enkel geluid is meer hoorbaar.

TERREIN: **CU** van Diederick. Hij steekt z'n duim op naar één van de chauffeurs en lacht.

KANTOOR: Dat is het sein voor Max. Bliksemsnel zet hij de stapel neer - een lawine van papier waaiert over de tafel uiteen - en schiet het kantoor uit.

Tessa, Conny en kamphuis kijken om.

38 EXT. WERF DE GRAAF / KANTOOR & TERREIN & POORT / DAG 3

Max rent het kantoor uit en het werfterrein op.

Een eind verderop doet Diederick z'n portier open.

Max wil dichterbij rennen, maar een oorverdovend getoeter houdt hem tegen. Bijna was een vrachtwagen over hem heen gedenderd.

Diederick zit al in zijn auto.

Max sprint in zijn richting en wordt rakelings gemist door een heftruck met een stapel palets. Als die voorbij is,

heeft Diederick zijn motor al gestart.

Dan steekt hij een sigaret op met de aansteker vlak bij zijn gezicht.

Max staat als verlamd.

FLITS: flashback van juup, die op identieke wijze een sigaret opsteekt (zie aflevering 120).

TERREIN: Max' gezicht verstrakt.

FLITS: Flashback van een vlammenzee, waarachter Juup is te zien in zijn auto (zie aflevering 120, scene 50).

TERREIN: Max heeft Diederick herkend. De auto rijdt weg en Max ziet het Belgische nummerbord. Helemaal perplex staat hij de auto na te kijken die door de poort verdwijnt.

Op hetzelfde moment komt een andere wagen in tegengestelde richting het terrein opgereden.

Hij komt naast Max tot stilstand. Het raampje zoekt omlaag en de feestelijk geklede Emma komt in beeld. Ze kijkt verbaasd om zich heen:

EMMA (VERBAASD)

Waarom wordt hier nog gewerkt?!
Beseffen ze nou zelf niet dat ze
failliet zijn?

En dan scherp naar Max:

EMMA (CONT.)

Of heb jij ze er weer bovenop
geholpen?

Max kan het nog steeds niet bevatten:

MAX (STAMELT)

Ja, ik geloof het wel.

EMMA (WOEDEND)

Wat?! Hoe haal je het in je hoofd?!
Je verraadt je eigen familie!

Max schrikt op uit zijn overpeinzingen. Langzaam dringt tot hem door, dat hij alle troeven in handen heeft:

MAX

Ma, alsjeblieft: maak je liever druk
om je eigen werf... Voordat je natte
voeten krijgt.

Emma kijkt hem geschrokken aan.

MAX (VOOR ZICHZELF, CONT.)

En laat De Graaf maar aan mij over.

Woedend geeft Emma een dot gas en scheurt weg. Max blijft eenzaam achter midden op het werfterrein, dat binnenkort van hem zal zijn.

